

či menší, či přiměšuje-li se jen, aby výživu učinil stravitelnější, na př. mnohá koření, může-li, jako na př. jeden druh obilí, býti nahražen jiným, je-li užíván každý rok, jako na př. maso, tuk, mouka, či jen dočasně se objevuje na trhu, slouží-li za hlavní výživu, či používá-li se ho za přísadu k ní, jako na př. mnohé druhy ovoce a zeleniny.

Jest nepochybně, že oproti pojmu »luxusní předmět« stojí pojem »předmět nezbytné výživy«; než hranice mezi těmito oběma pojmy není nezměnitelná, nýbrž svrchovaně měnivá; aby byla určena, bude nutno vzít zřetel na dané poměry, jak všeobecného hospodářského stavu, tak i na poměry kupců, kteří přicházejí v úvahu; tak bude na příklad zbraně a ostatní předměty výzbroje pro osobu vojenskou označiti za předměty nezbytné potřeby a jich prodej bude spadat pod ustanovení §u 7. cit. cís. nař.; stejně mohou předměty, které za normálních časů jsou pokládány za zboží luxusní, uvážnutím obchodu a dopravy při válečných zápletkách a tím vyvolaném nedostatku spotřebních předmětů téhož druhu, které v dobách míru plní trh, státi se »předměty nezbytné potřeby«; takovými abnormálními poměry může se — aby se dospělo k případu, o který jde — státi, že za nedostatku nabídky obyčejných druhů masa a tím podmíněného stoupení ceny jejich, maso zvířat, které obyčejně pro svou relativně vysokou cenu má obmezenou poptávku a pokládá se za zboží luxusní, nezbytně musí býti přibráno ku všeobecné spotřebě, jak tomu zejména jest při drůbeži a zvěřině, u kterýchž předmětů nenastalo ani přibližně stejné zvýšení ceny, jako u hovězího a vepřového masa.

K tomu přistupuje ještě, že při husách vůbec — při vykrmených husách dokonce hlavně — dlužno vzít v úvahu jejich tuk, předmět to spotřeby, který jak pro veškeré obyvatelstvo, tak i vzhledem k ritualním názorům jmenovitě pro jednu část obyvatelstva za všech okolností dlužno pokládati za předmět nezbytné potřeby.

Dle toho, co bylo řečeno, musí také husy býti počítány ku předmětům nezbytné potřeby ve smyslu §u 7. cit. cís. nař., a byl tudíž shora citovaným rozsudkem první stolice, jakož i potvrzujícím rozsudkem soudu odvolacího porušen zákon v tomto směru.

(Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudního a zrušovacího dvoru ze dne 2. března 1915, č. j. $\frac{\text{Kr II 61/15}}{4}$.)

F. B.

K výkladu § 32. č. 2. cís. nařízení ze dne 21. června 1915, č. 167. ř. z.

Na A., B. a C. byla podána obžaloba, že první prodal dvěma

druhým po 50 kg. žita, ve prospěch státu zabaveného, a že oba poslední toto žito od něho koupili.

Rozsudkem okresního soudu v B. byli A., B. a C. uznáni vinými přestupkem podle § 32. č. 2. cís. nař. z 21./6. 1915, č. 167. ř. z., spáchaným tím, že prvý odprodav 100 kg. žita ze zabavených zásob obilí, oba druzí od něho po 50 kg. koupivše, uvedené množství obilí mezi sebou zcizili, a odsouzeni k peněžité pokutě.

Veřejný žalobce odvolal se z trestu ohledně všech obžalovaných, státní zastupitelství provedlo však toto odvolání jen ohledně obžalovaného A.; ohledně ostatních vzato odvolání zpět.

Zemský trestní soud v B. jako soud odvolací vyhověl odvolání veřejného žalobce a zvýšil obžalovanému A. prisouzený trest. Zároveň však zrušil soud odvolací ve smyslu §u 477. tr. ř. odsuzující výrok rozsudku první stolice ohledně obžalovaných B. a C. pro zmatek podle § 281. č. 10. tr. ř. a osvobodil je podle § 259/3. tr. ř. od obžaloby proti nim vznesené.

Z d ů v o d ů :

Ve výroku prvního soudce o vině obžalovaných B. a C. shledává odvolací soud zmatek podle § 281. č. 10. tr. ř., ježto čin jejich nesprávným vyložením zákona byl pojat pod trestní zákon, jehož nelze použiti na tento čin.

§ 32. č. 2. cit. cís. nař. vypočítává výslovně veškera jednání, která zakládají přestupek tohoto ustanovení, a to: poškození, zničení, odstranění neb neoprávněné zpracování, zkrmení a zcizení zabavených zásob.

První soudce vzal za prokázáno, že zmínění obžalovaní koupili zabavené obilí od A. Podle znění citovaného §u neměl je proto odsouditi, poněvadž obilí, když bylo z držby prodavatelovy vzato a obžalovaným odevzdáno, již zabaveno nebylo, ježto tímto jednáním prodavače zabavení samo sebou pominulo.

Obžaloba netvrdila však dále a nebylo také průvodním řízením prokázáno, že obžalovaní B. a C. nějak nastrojili čin obžalovaného prodavatele, nebo že jim bylo známo, že obžalovaný A. neoprávněně své zásoby prodává.

Nebyla tudíž ohledně obžalovaných B. a C. dána skutková podstata nějakého trestného činu, pročež bylo po rozumu § 477. tr. ř. rozsudek první stolice jako zmatečný zrušiti a obžalované osvoboditi.

(Rozsudek c. k. zemského trestního soudu v Brně jako odvolacího soudu pro přestupky ze dne 11. listopadu 1915, č. j. $\frac{\text{Bl } 1129/15}{7}$.) Dr. Dominik.